

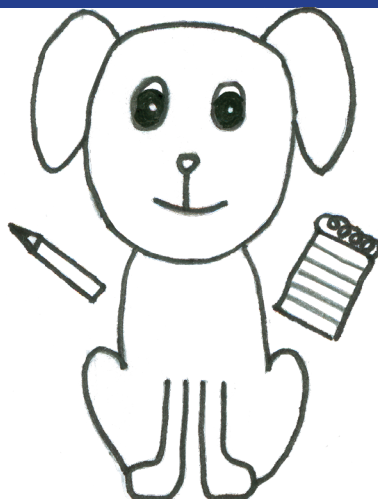
Úvodník

Ahoj je tady 2. díl Psiny. V 2. díle jsme pro vás připravili i naše logo, které nakreslila Terka. V 1. díle jsme měli spoustu materiálu a i nyní pro vás máme spoustu zajímavých článků, vtipů, ba dokonce i křížovek pro chytré hlavičky. Jak tak vím, tak moc soutěžících se do naší soutěže nepřipojilo, ale to nevádí. Věřím, že v další soutěži se zapojíte i vy co právě čtete tento úvodník. Doufám, že se ani u našeho druhého dílu nudit nebudete a my se na vás těšíme zase příště! Ve Psině je spousta zajímavých informací a také zábavy. No a to je ode mne vše a hurá na ZÁÁÁBAVU!!!

! Soutěž!

Vybarvěte naše **logo psa**, které je ke stažení na našich stránkách (<http://psary.cz/psina>). Nezapomeňte na vaše jméno, kontakt a adresu. Termín do poslání posledních obrázků je 28.5. 2016

A zašlete to na adresu: Obecní úřad Psáry,
Pražská 137
252 44 Psáry

Terka Meduňová a Tereza Jedličková

Bažant obecný

Bažant obecný patří mezi hrabavé ptáky. Protože ho nejčastěji můžeme vidět v polích, řadíme ho mezi polní druhy ptáků.

Samec se označuje jako kohout, dosahuje délky 75 až 90 cm. Obvykle má tmavou, kovově lesklou zelenomodrou hlavu s výrazně červeným okolím oka. Tělo mu pokrývá rezavě hnědé peří, ocasní pera má dlouhá s tmavými příčnými proužky.

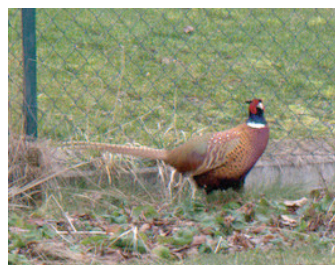
Samička, které říkáme slepice, je mnohem méně zbarvená. Její peří je nenápadně šedohnědé a je celkově menší, dosahuje délky asi kolem 60 cm.

Bažant mívá obvykle tak 3 až 5 sle-

pic. Samička vyhrabe v zemi důlek, do kterého snese vejce. Vajíčka jsou bílá, někdy až nazelenalá. O snůšku 8 až 15 vajec se slepice musí starat sama.

U dospělých bažantů převládá rostlinná strava – živí se různými semeny, bobulemi, zelenými částmi rostlin, hmyzem, červy a měkkýši. Hodně hmyzu a jeho larev potřebují zejména kuřátka a mladí bažanti.

Pro bažanta je typická zemědělská krajina, ale můžeme se s ním potkat i v lese, na okrajích měst a obcí, v zahrádkářských koloniích. Kromě vysokých hor se vyskytuje na většině území ČR.

Bažant obecný je jedním z nejrozšířenějších druhů bažantů. Pokud byste chtěli poznat i jiné druhy těchto krásně zbarvených a zajímavých ptáků, můžu vám z vlastní zkušenosti doporučit návštěvu výstavy EXOTIKA, která se koná každý rok v říjnu v Lysé nad Labem.

Ondra Tománek
Foto: Lucka Vodičková

Pomozte Laguně

V úterý 8. března žáci 5. A Janek Segl, Adam Hurt, Ondřej Dzian a další slavnostně předali Laguně šek v hodnotě 5001,- Kč. Se školou jsme se vydali do Laguny. První byla prohlídka tříd, následovalo divadlo dětí z domova Laguna a vše skončilo básničkou. Potom nastalo předávání ŠEKU. Přinášíme Vám názory aktérů:

„Já si myslím, že je důležité pomáhat ostatním, kteří to potřebují.

Proto jsme založili nakladatelství „adja“. Má totiž pomáhat těm, co to potřebují.“ (Adam Hurt)

„Já si myslím o nakladatelství „adja“, že je to moc dobrý nápad pomoci Laguně. Jsme rádi, že jsem se zúčastnil.“ (Ondřej Dzian)

Pro nakladatelství „adja“ připravujeme zázemí v jedné chatě nad Kukulákem. Budeme mít také vlastní webové stránky. Naleznete tam vše, co o nás budete chtít vědět. Kdyby se k nám chtěl někdo přidat, rádi ho přibereme!

Ondra Dzian a Adam Hurt

Hasiči Psáry

Ahoj děti, v Psárech na fotbalovém hřišti u hasičárny, se koná kroužek malých hasičů. Je v pondělí od 17:00 do 18:00 hod. Na hasiče budete potřebovat uzlovačku což je asi 1,5 m dlouhý provaz na uzlování a nějaké boty na běhání. Když se sejdeme, tak nejdřív

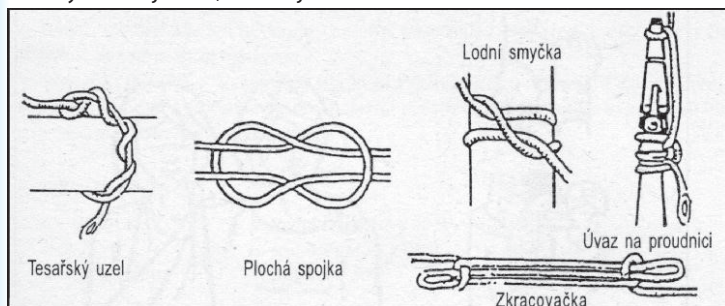
uzlování se vázou tyto uzle:

1. tesařský
2. loďák
3. úvaz na proudnici
4. zkracovačka
5. záchranářský

úkoly např. uzlování, skok do dálky, první pomoc, hasičské značky a lezení po laně.

Když se budete chtít zúčastnit, tak přijďte v pondělí v 17:00.

Tomáš Sklenář

máme rozcvíčku, potom běháme a potom uzlujeme. V létě budeme běhat i s hadicí. Občas bývají závody. Jsou o víkendu, většinou zaberou celý den. Na závodech v

Tyto uzle si trénujeme na závodech, když se je naučíme tak si můžeme hrát.

Na normálních závodech je připravena trasa na běh a na té trase jsou

VTIP TÝDNE

PŘIJDE JEŽEK ZA HADEM A POVÍDÁ: „HADE PROMIŇ, ŽE JSEM SE TI POSMÍVAL, ŽE NEMÁŠ NOHY.“ HAD: „NO JASNĚ, TO TI TAK BUDU VĚŘIT.“

JEŽEK: „NE, OPRAVDU SE TI OMLOUVÁM.“

HAD: „NO, TAK DOBŘE, KÁMOŠI?“

JEŽEK: „TAK RUKU NA TO.“

Marek Pavlas
Kresby: Bára Meduňová

TAJENKA

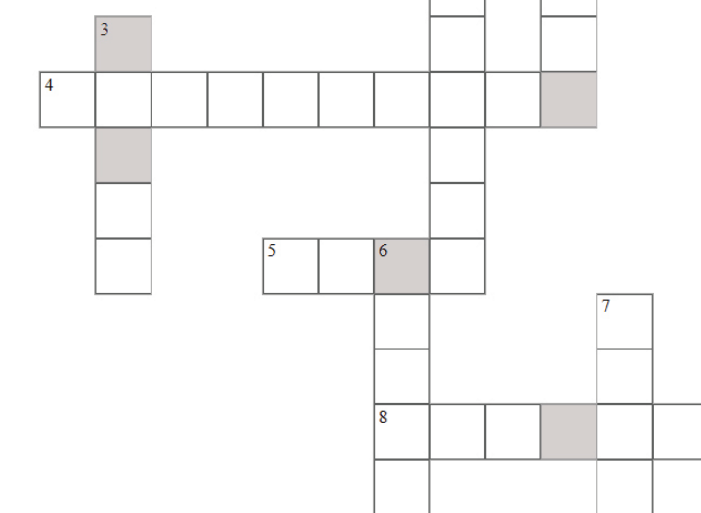
Vodorovně

4. Přední část vlaku
5. Národní český strom
8. Ukazují čas

Svisle

1. Auto z nemocnice
2. Maminka maminky
3. Jinak „přenášet“
6. Hlavní město České republiky
7. Dravý pták

Anička Krbcová

Tajenku zašlete na email psina@psary.cz Nezapomeňte na jméno a věk

Kočí příběhy

Další úryvek z mé knihy „Kočí příběhy“ je o tom, jak se Mourek má v novém domově:

Vše bylo jiné. Byla tam jiná vůně, jiná podlaha, jinak to tam bylo vymalované a za oknem byla mnohem větší zahrada! Celý dům byl větší a to veliké škrabadlo! Bylo to jako v ráji! Vedle stolku byla klec a v ní tři myšky! Jedna bílá, druhá šedá a třetí hnědá. Ke kleci jsem se okamžitě přihnál a strčil jsem do ní. Šedá myš zapištěla...

Strčil jsem do klece ještě jednou, to už se ke mně přitřily děti a začaly mě napomínat. To jejich „tohle nesmiš, to se nedělá“, mi začalo lézt na nervy. Kdy si budu moct dělat to, co budu chtít? No, asi nikdy. I přesto jsem do klece packou zduchnul ještě třikrát, děti mě nezajímaly, zajímaly mě myši! I Amy to zajímalo!

A koho taky ne? Malé myšky, když roztomile spí, válí se v jídle, nebo běhají v kolečku, jsou zkrátka k sežrán. Mňam!!! Ta šedivá mi připadala k sežrán nejvíc. Bylo rozto-

milé, když z ničeho nic v pilinách upadla na záda a snažila se překulit zpět na své drobné pacičky. Válela se ze strany na stranu, z boku na bok. Asi spadla, když jsem do klece strčil tlapkou a klec jsem posunul. Ale bylo to dokonalé, vidět ji takhle dovádějící. Aby se nepřekulila zase na její drobné packy, vždy když byla na boku, zasekl jsem za mřížky klece drápek a packou jsem škusnul, takže se klec pohnula a myš přepadla zpátky na záda. Hroozně mě to bavilo :-).

Kiki Janečková

AKCE V MOZAICE

Květen

- 6. 5. - Schůze Dětského parlamentu obce Psáry
- 6. 5. - Pro holky Základy líčení s Monikou Římovskou
- 16. 5. - Šachové odpoledne s Petrem Hubičkou
- 27. 5. - Zase pro holky Lakování nehtů s Monikou Římovskou

Červen

- 3. 6. - Dětský parlament
- 13. 6. - Šachové odpoledne s Petrem Hubičkou
- 18. 6. - NERFky v Mozaice

Jakub Jedlička a Ondřej Pavlas

nízkoprahový klub

Kde nás najdete

Sídl. Štědřík 148
252 44, Psáry - Dolní Jirčany

Otevírací doba

Po 13:30-19:30
St 13:30-19:30
Pá 13:30-19:30

<http://www.centrum-mozaika.cz/>

Obhajoba Baby Jagy aneb Jak to bylo se mnou doopravdy

„Kdopak mi to tu loupe perníček?!“. Ano, to je ta nejslavnější věta z mého ponižujícího příběhu. Ale bylo to tak doopravdy? Přece jenom Jeníček a Mařenka jsou dvě malé, nevyvázané děti a jak všichni víme, děti rády lžou a často jim na to každý skočí. Ale mě se nikdo nezeptá! Copak se mě všichni bojí?! A pokud si myslíte, že dětský příběh je pravdivý, tak jak je možné, že už nejsem jen pouhým popelem? No jak?! Ano, vykrmovala jsem Jeníčka a Mařenku také. Ale asi vám ani jeden z nich neřekl, že u mě byli dva měsíce a já nebyla stará ježibaba, nýbrž mladá cukrářka. A jim velice chutnal můj perníček. Jednou jsem se ráno probudila a už jsem chtěla jít prodávat na trh, když v tom jsem v lese potkala ty dvě děti, Jeníčka a Mařenku. Oba byli hladoví a osa-

měl. Jen kvůli nim jsem nešla na trh. Jen kvůli dětem, které mě pak stejně podrazily! Ale teď už zpátky k tématu. Odvedla jsem si oba dva k sobě domů a žili u mě, jak už víte, dva měsíce a pěkně mi vyjedli dům. Musela jsem potom pořádně pracovat a péct, abych se vůbec

uživila. Každopádně, nejvíc vás asi zajímá, jak se zrodila scéna o mém zpopelnění v kamnech. Byl večer. Všichni jsme seděli u kamen a vyprávěli jsme si strašidelné povídky. A já jsem byla zrovna na řadě. Vyprávěla jsem povídku, kterou jsem znala už od malička. Byla to klasická povídka o čarodějnici, která pálila celé stromy v kamnech. Ano, trochu absurdní, ale jim se to líbilo. Když mě děti opouštěly, říkaly, že zajistí, aby mě všichni znali. Nevěděla jsem, že to myslely tak doslova. Ale co by si dvě malé děti nevymyslely pro trochu slávy.

Tereza Jedličková

